

ДО:
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ПРИ 52-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	52-6194-19
Дата:	24 / 09 / 2026 г.

1058

К О Н Ц Е П Ц И Я

от проф. д-р Веселин Бориславов Вучков –
номиниран за член на Висшия съдебен съвет (прокурорска
колегия)

УВАЖАЕМА ПРОФ. ТЯНКОВА,
УВАЖАЕМИ НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Представям пред Вас своята писмена концепция като кандидат за
член на прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет.

I. Лична мотивация

Моята мотивация да дам своето предварително съгласие и да поддържам своята кандидатура за член на прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет се основава на непоколебимото ми желание дейността на този важен държавен орган да бъде подобрена. Оценявам по достойнство инициативното предложение от Съюза на юристите в България, отправено да Комисията по правни въпроси на Народното събрание и съдържащо моето име. По същия начин оценявам и номинирането ми от група народни представители. Освен оценка за мой професионален и обществен опит, това е и отговорност. Вероятно някои мои публично заявени позиции са мотивирали най-старата неправителствена организация в обществена полза да забележи подходящи за поста мои качества; такава е – предполагам – и предварителната нагласа на онази част от народните представители, които официално ме номинираха за участие в настоящата процедура. Заявявам, че подхождам към тази процедура с необходимата отговорност.

Не представлява никаква тайна, че дейността на Висшия съдебен съвет през последните години не среща необходимата обществена подкрепа. Това е напълно обяснимо: не са един или два повода, които породиха у юридическото съсловие и у гражданското общество не само

основателни съмнения, но и категорична убеденост за отклонение от спазването на принципни положения, когато иде реч за дейността на Висш съдебен съвет. Оставям настрана „вътрешните“ за системата проблеми, породени преди всичко от голямата забава на конкурсните и атестационните процедури – на тях ще се спра подробно по-долу в концепцията. *По-важно е накърненото обществено доверие: не са един или два примерите от последните няколко години, когато очевидно този висш административно-управленски орган при вземането на важни кадрови решения не следваше класически изисквания за наличие на професионален и морален интегритет, а угоднически накланяше везни в една или друга посока съобразно актуалната политическа тенденция.* Това особено ярко проличаваше при избирането на главен прокурор (съответно при отстраняването му) или при избирането на временно изпълняващ длъжността. Това се отнася обаче и при избирането на административни ръководители, при това не само в прокурорската йерархия. Ето защо – подчертавам го релефно: крайно време е Висшият съдебен съвет да се върне към първоначалната си историческа и конституционна роля, а именно да управлява съдебната система на основата на ясно изработени предварителни критерии и на основата на честна преценка за наличие на професионални и нравствени качества, когато става дума за постъпване на работа като магистрат и за развитие по кариерната стълба нагоре. А когато иде реч за отклонение от предварително зададени критерии при работата на конкретен съдия, прокурор или следовател след постъпване в съдебната система – именно Висшият съдебен съвет е този, който по един законов и справедлив начин следва да демонстрира пред обществото, че е непримирим при отстояването на тези принципни положения.

Ще си позволя две предварителни уточнения.

Първо, неведнъж съм заявявал публично своята негативна оценка за решението на Конституционния съд от есента на 2022 г. (Р. № 12), което въведе понятието „несъщинско удължаване на мандат“ в контекста на конкуренцията между непрекъснатост и мандатност по повод функционирането на Инспектората към ВСС. Това решение – именно – предизвика всички последващи проблеми с първична важност, вкл. и съотнесено към други конституционно закрепени важни държавни органи като ВСС: подобно „несъщинско удължаване на мандат“ всъщност позволяваше на практика същински управленски безобразия, вкл. и по повод кадрването на висше институционално ниво. Независимо от това, обаче, това решение има обвързващ характер и по тази причина следва да бъде спазвано. От тази гледна точка оценявам положително последните изменения на Закона за съдебната власт от средата на 2026 г. (проведени от действащата легислатура), които (поне) отразиха по сравнително адекватен начин фактическото положение Висшият съдебен съвет да заседава в

условия на многогодишно удължен мандат и да ограничат част от правомощията му.

Второ, според мен концепцията на евентуален бъдещ член на Висшия съдебен съвет следва да се опира преди всичко върху съществуващата нормативна обстановка. Какво имам предвид? Аз съм човек с изградено критично мислене относно дейността на важни държавни органи и с нагласа за провеждане на решителни реформи в интерес на обществото. Голяма част от предварително заявени реформи в публични сектори съм провеждал и на практика в една или друга политическа и институционална роля, при това от момента на предварителното им оповестяване, през провеждане на обществени дискусии, до подготовка на законопроекти, защита в Народно събрание, прилагане на практика. Ето защо бих могъл да представя по-общи и по-конкретни свои виждания за реформа на съдебната система, включително на ниво конституционно положение и изводи от някои промени в Основния ни закон по този повод. Енергични реформи и тук, разбира се, са обществено необходими. Ала намирам за правилно и честно пред магистратите при наличие на номинация и защита пред Народното събрание да се съобрази с действащата нормативна рамка (законова и подзаконова) и да изложи своите идеи за по-нормалното функциониране на Висшия съдебен съвет именно при тези условия. В крайна сметка ние кандидатстваме за членство в държавен орган при конкретни законови положения, изработени от висшия ни представителен орган – Парламента. Голямата тема за реформа на съдебната система (това впрочем се отнася и за реформата на МВР, и на службите за сигурност, например) е политически въпрос; този въпрос следва да бъде заявен в предизборна политическа програма, след това да бъде вплътен в конкретна управленска политическа програма и да бъде реализиран на практика чрез съответни законови промени и прилагане на практика от изпълнителната или съдебната власти.

Това е и причината в моята концепция да се съдържат предимно положения за подобряване работата на ВСС с оглед на действащата нормативна ситуация. Тук също има широк хоризонт за действие.

Това не означава, разбира се, че членовете на ВСС (поотделно), както и ВСС като колективен орган не могат да изразяват позиции и конкретни идеи за подобряване на нормативната рамка, включително и на законово ниво. В това направление дори бих могъл да се позова на своя дългогодишен научно-академичен опит, където винаги съм се стремил да поставям анализа на някои правни институти именно в техния исторически контекст и оценка.

II. Висш съдебен съвет: същност, конституционно положение, правомощия

Известно е конституционното положение на Висшия съдебен съвет, очертано подробно в нормите на Конституцията (Глава шеста, чл. 129 – чл. 133); той се явява „колективен административен орган на съдебната власт“, осъществяващ ролята на висше административно звено на структурите на съдебната власт, което организационно и кадрово осигурява тяхното функциониране (по думите на проф. Ст. Стойчев). Безспорно е, че иде реч за административен, а не за правораздавателен орган (в същинския смисъл на думата). Неколкократни ревизии на конституционните норми (най-вече от края на 2015 г.) доведоха до днешното положение ВСС да осъществява своите правомощия чрез пленум, съдийска колегия и прокурорска колегия (чл. 130а, ал. 1 от Конституцията). Конституционните правни норми подробно очертават правомощията на пленума и на съответните колегии, допускайки формулиране и на други правомощия посредством законови правни норми. *От тази гледна точка без колебание бих направил извод за наличие на приоритетно конституционно правомощие на ВСС: да обезпечи кадрово нормалното функциониране на звената на съдебната система (назначаване, кадрово развитие, атестиране, освобождаване, административно ръководство, дисциплинарна практика спрямо магистратите).* В това отношение ролята на министъра на правосъдието като представител на изпълнителната власт е по-ограничена, макар и не съвсем незабележима; министърът (наред с министерството на правосъдието) осъществява „административно-организационна работа по обезпечаване на правораздаването“ (по думите на проф. Ем. Друмева), той председателства заседанията на пленума на ВСС без право на глас (чл. 130б, ал. 1 от Конституцията), може да присъства на заседанията на съдийската или прокурорската колегии без право на глас (ал. 2), може да прави предложения за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на магистрати (изключително важно правомощие по чл. 130в, т. 3 от Конституцията). Впрочем подобно е положението не само в български условия: погледнато исторически, в континентална Европа след средата на XX век постепенно тази кадрова обезпеченост на магистратурата се „прехвърля“ от изпълнителната власт в лицето на министерството на правосъдието към висшите съвети на магистратурата.

Висшият съдебен съвет е постоянно действащ орган, който „представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ, определя състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи, и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване“ (чл. 16, ал. 1 и ал. 2 ЗСВ).

III. Кадрова обезпеченост на съдебната система: тенденции на кадровата политика, конкурси, атестиране, дисциплинарна дейност, натовареност, командироване, управление

„Кадрова обезпеченост на съдебната система“ възприемам като родово понятие, включващо елементи като постъпване на работа, кариерно развитие, условия за полагане на труд, командироване, поощрения и дисциплинарна практика.

Именно в тази част на концепцията откроявам *доминиращият проблем около прекомерната забава на конкурсните процедури за израстване в кариерата, имащи неразривна връзка и с прекалено бавните атестационни процедури*. Това е първопричината за огромната част от кадровите недъзи. А защо е така? Изключително важно е кариерното развитие на съдиите, прокурорите и следователите да протича предвидимо: въз основа на предварително дефинирани обективни критерии, чрез провеждане на честни конкурси, сравнително ритмично. Така ще се гарантира едно плавно развитие по кариерната стълбица на всеки магистрат (до приключване на професионалната му кариера); *именно това – предвидимостта на кариерното развитие – засяга по един неотменим начин самото понятие за независимост на магистратите*. Ако кариерното развитие не зависи от предварително начертани обективни критерии, не се обуславя от проведени честни конкурси през относително равни интервали от време, а всичко това се замества от тромави процедури, неясни критерии, командироване и откомандироване, зависимости от решения на административни ръководители, размити критерии и показатели при атестиране и оценяване – очевидно ще е налице кариерна несигурност и засягане на независимостта на отделния съдия, прокурор или следовател.

а) атестационни и конкурсни процедури;

Действащият модел около тези две взаимосвързани процедури е от 2016 г. въз основа на тогавашни промени в Закона за съдебната власт, обусловили и приемането на съответна Наредба на ВСС от 2017 г. *Ясно откроява се тенденцията от последното десетилетие, при това задълбочаваща се, на драматично забавяне на процедурите*. Вярно е, че по отношение на съдиите нещата изглеждат най-критично, ала подобна негативна тенденция е налице и при прокурорите и следователите. Намирам за абсолютно неестествено процедури за повишаване в кариерата да приключват след две, три, дори пет или шест години – това е лош белег на една структура, която претендира да притежава добра вътрешна организация по най-важния си приоритет. („Сто години чакане едва ли са прекомерен срок за онези, които разчитат да живеят вечно“. Жузе

Сарамагу – „Възпоминание за манастира“. С., изд. Народна култура, 1989, с. 25). Именно тези забавени процедури „продуцират“ всички останали проблеми: командироване, прекрояване на щатове, различна натовареност, недоволства. Вярно е, че почти всички срокове около конкурсите за инструктивни, нямам как да е друго; ала многогодишната продължителност на процедурите на практика обезсмисля самата идея за справедливо надграждане на професионална кариера.

Нека диференцирам подхода (дори в обратна последователност), като най-напред споделя свои виждания за проблемите на конкурсите за повишаване в длъжност, а след това се спра на конкурсите за младши прокурори и младши следователи (съответно – за първоначално назначаване).

аа) конкурси за повишаване в длъжност;

Като изходна база ще споделя емпиричните данни за наличие на Върховна касационна прокуратура и Национална следствена служба, шест апелативни прокуратури (вкл. една военно-апелативна), двадесет и осем окръжни прокуратури (вкл. Софийска градска прокуратура) плюс три военно-окръжни прокуратури плюс окръжни следствени отдели, тридесет и шест районни прокуратури с разкрити към тях седемдесет и седем териториални отделения. Впечатляващ е обемът на работа: годишно българските прокурори извършват дейност по преписки, чиито брой е между двеста хиляди и триста хиляди; към този брой приближават и водените досъдебни производства. Заетите по щат прокурори са около хиляда и шестстотин, а следователите – около четиристотин и петдесет (общо: малко на две хиляди магистрати на тези длъжности). Заетите в администрацията на прокуратурата служители са около три хиляди.

Да хвърлим поглед и върху конкурсите за повишаване в длъжност на прокурори и следователи (т. нар. вътрешни конкурси), които са обвързани от наличие на атестации, през последните десетина години: за прокурори в окръжни прокуратури – обявен през 2019 г., приключил през 2022 г.; за прокурори в апелативни прокуратури – обявен през 2019 г., приключил през 2022 г.; за прокурори във Върховна касационна прокуратура – обявен през 2020 г., приключил през 2022 г.; за следователи в Националната следствена служба – обявен през 2018 г., приключил през 2020 г. с отворена перспектива; за прокурори в окръжни прокуратури – обявен през 2025 г., неприключил; и т. н.

Целесъобразно с оглед преодоляване на забавата би било *провеждането на конкурси за повишаване всяка календарна година*, за щатните бройки, освободени през предходната година (независимо от броя им); подобен подход ще е целесъобразен и за конкурсите за преместване. Това би позволило по-реално и своевременно отчитане на заетите и

незаетите щатове; това би намалило броя на участващите в съответните конкурси кандидати предвид гарантирана ритмичност на провеждане, както и броя на проверяваните и оценявани документи; това би позволило на членовете на конкурсните комисии да направят своята оценка по-задълбочено и в приемливи срокове; това би повлияло благоприятно върху работната атмосфера чрез намаляване на напрежението между магистратите. Тук ролята на членовете на ВСС в съответната колегия ще е насочена към обявяването на конкурсите през еднаква и задължителна периодика, докато приключването на конкурсите е в пряка зависимост от дейността на конкурсните комисии. При все това *следва да се положат всички усилия с оглед приключване на конкурсните процедури за повишаване в рамките на период от десет до дванадесет месеца. Ако* подобна ритмичност при този род конкурси не бъде постигната от следващия състав на ВСС – в голяма степен дейността му по кадровото обезпечаване на съдебната власт ще се оцени негативно.

Разбира се, по-своевременното приключване на конкурсите за повишаване не може да е за сметка на качеството на оценяване. Известна е десетгодишната практика по оценяване и класиране: преценява се резултат от атестация, от проверки на горестоящи органи и на Инспекторат към ВСС, от данни от кадрови дела, от разгледани и приключени от кандидата дела и преписки (подбрани от конкурсната комисия и представени от кандидата). Отчитат се, разбира се, и становищата на комисията по професионална етика към съответната колегия на ВСС; след това цялата конкурсна документация със становищата се внася в съответната колегия на ВСС от комисията по атестирането и конкурсите. *Именно по този повод бих подкрепил (чрез законова промяна) включването на етап „заключително събеседване на кандидата с конкурсната комисия“.* Подобни идеи откривам в съдържанието на много концепции, подготвени от номинирани за членове на ВСС в предишни и в настояща процедури. Събеседването, без да се превръща в изпит, би имало благоприятната последица от по-реална преценка на професионалните качества на кандидата в условия на по-непосредствен контакт, включително и за преценка на неговите актове. Това, разбира се, не би забавило процедурата, ако ритмичното провеждане на конкурсите ежегодно бъде гарантирано априори. Освен това *следва да се отвори възможност пред конкурсните комисии за достъп до по-голям обем актове на кандидатите, а не само до предварително подбрани от комисията и до предварително посочени от кандидата.*

Така опираме до важната тема за *атестирането*, която без преувеличение бих нарекъл „проблем с атестирането“. Забавените атестационни процедури „продуцират“ забава на конкурсните процедури. Това е още по-странно предвид наличната ситуация почти всички атестационни процедури да завършват с комплексна оценка „много добра“.

Ето защо целта, която следва да постигне следващият състав на ВСС, е организационно състояние, при което атестацията да не е причина за забавяне на конкурсна процедура, както и да не е причина за невъзможност пред кандидатите да се явяват на повишителни конкурси.

Четири вида атестиране са добре очертани в ЗСВ – чл. 196 и чл. 197. Периодичното атестиране наистина трябва да се превърне в „строго периодично“ – т. е. да се спазва ритмиката на петте години без пауза между тях. С други думи наличието на извънредно атестиране в хипотезата на чл. 197, ал. 5, т. 1 ЗСВ (когато магистрат участва в конкурс за повишаване или преместване и са изтекли повече от пет години от предишно атестиране) трябва да се сведе до минимум.

Преодоляването на забавата при атестирането може да се преодолее чрез организационни мерки и чрез мерки по повод промяна на критерии и показатели.

При *организационните мерки* – организацията и взаимодействието на комисията по атестирането и конкурсите към прокурорската колегия на ВСС и на постоянните атестационни комисии към апелативните прокуратури следва да се подобри. Участващите в постоянните атестационни комисии магистрати, чиито мандат е две години с възможност за еднократно преизбиране, трябва да работят в условия на действително намалена натовареност, за да изпълнят преимуществено и качествено своята оценъчно-атестационна работа, от която зависи кариерата на прокурора или следователя. Тази важна дейност трябва да приключва в кратки срокове. Ще призная, че тази организационно-съдържателна дейност не ми е съвсем позната и на несъвършенствата ѝ бих посветил повече време. Не бих препоръчал премахването на института на помощните и постоянните атестационни комисии, макар да имаше подобни идеи напоследък със следните аргументи: тяхната работа е причина за големи просрочия (би се избегнало от една страна удължаването на процедурата с времето за кореспонденция с комисииите по атестирането и конкурсите, за произнасяне по отводи и самоотводи, за провеждане на заседания, за обжалване на оценките и т.н., а от друга страна – биха се преодолели субективизмът и формирането на местни и регионални практики). Това би означавало обаче и наличие на съответен капацитет на комисииите по атестирането и конкурсите към ВСС, какъвто липсва.

При *мерките във връзка с критериите и показателите при атестиране* – необходима е задълбочена дискусия относно приемане на единна и публично достъпна методика за атестиране на магистратите с ясна очертана тежест на отделните показатели (качество на актове, срочност на произнасяне, натовареност, дисциплинарна история). Действащите правни норми (законови и подзаконови) са несъвършени – чл. 198 и чл. 199 ЗСВ, съответна Наредба на ВСС. Например неясен е

критерият „експедитивност и дисциплинираност“, подвеждащ е показателят за натовареността (предвид възможност за манипулации). Количествените критерии за оценка на натовареността например често имат за резултат произвеждане на изкуствена натовареност (изготвяне на ненужни актове, разход на време и ресурси за преброяване и отчитане на извършени дейности и др. под.). На този проблем – с натовареността – ще се спра отново по-долу.

Ще повтора и споменатата по-горе моя идея на членовете (и техническите сътрудници) на комисиите по атестирането и конкурсите да се предостави достъп до Единния портал за електронно правосъдие и Унифицираната информационна система на Прокуратурата на Република България; това би им позволило сами да избират актове на атестирания магистрат, които да бъдат предмет на проучване.

В *обобщение* по тази подточка, посветена на конкурсите за повишаване на магистрати: преодоляването на проблемите с неясните критерии и показатели при атестирането ще преодолее от само себе си и съществуващото вътрешно недоволство в самата магистратура, а и противопоставянето между съдии, прокурори и следователи; така ще се преодолее в известна степен и загубата на обществено доверие.

бб) конкурси за младши прокурори и младши следователи, конкурси за първоначално назначаване;

Тук ще бъде лаконичен предвид липсата на сериозни проблеми най-вече заради неналичие на атестационни процедури. Правната уредба относно провежданите централизирани конкурси (в двата подвида) се спазва относително правилно: строга периодика (обявяване ежегодно през м. януари, провеждане ежегодно през м. април, своевременно приключване до края на годината и т. н.). Базова предпоставка е, разбира се, избягване на риска от предварително предоставяне на потенциални кандидати на изпитни материали (писмен тест, писмен казус), но това е израз на първична етична гражданска култура и притежавано правосъзнание.

Две корекции тук биха били целесъобразни. Идеята за тях съм съобразил с многогодишния си академичен опит.

Първо, писменият изпит включва проверка на знанията по Право на Европейския съюз и от областта на правата на човека чрез полагане на тест, както и проверка на знанията в съответен правен клон чрез решаване на казус. Относителната тежест при съвкупната оценка от теста и казуса е еднаква. Според мен относителната вътрешна тежест на оценката от теста по Право на ЕС и човешки права следва да се намали. Съображението ми тук е ненужността от противопоставяне на теста и казуса именно по повод защитата на човешки права и Правото на ЕС – решаването на казус (а и

правоприлагането изобщо) е немислимо без познания в областите по охрана на човешки права и по Право на ЕС (дори не само по Право на ЕС).

Второ, намирам за целесъобразно при конкурсите за младши магистрати и за първоначално назначаване сред елементите при балообразуване да се включат оценките от държавните изпити. Това предложение ще срещне възражения преди всичко заради опасността държавните изпити да са положени при нееднакви регионални условия. Но ще се противопоставя на това по следния начин: това, че има проблеми с провежданите държавни изпити не може да е аргумент за пълното им пренебрегване за при постъпване на работа в съдебната система. В образователната ни система в момента функционират девет юридически факултета, обучението по право се подчинява на строги единни държавни изисквания чрез съответна Наредба, при това само в магистърска степен. А държавните изпити след приключване на обучението именно затова са „държавни“ – те се провеждат от държавата съобразно универсални критерии, за да оценят качеството на обучението независимо от региона и висшето училище. В държавната изпитна комисия задължително участва магистрат от върховна инстанция или представител на министерство на правосъдието. Вярно е, че провеждането на държавните изпити трябва да се усъвършенства и в това отношение от следващата година ще започне да се полага по-централизиран държавен изпит, включително чрез публичен жребий за избор на участници в изпитни комисии (Наредба от 2022 г.). Така че оценката от държавен изпит трябва да залегне в окончателната оценка при кандидатстване в съдебната система. Това, освен всичко друго, ще позволи в балообразуването да участва поне една външна оценка, която не е поставена от самата конкурсна комисия за целите на конкретния изпит за магистрати. Подобна добра практика откриваме в сравнително-правен аспект. В момента завършващите магистърска степен по право в деветте юридически факултета полагат през дългия си обучителен курс и малко след това своеобразна „каскада“ от изпити: семестриални, държавни, изпити за придобиване на правоспособност, изпити за първоначално назначаване, изпити след приключване обучение в Национален институт по правосъдието. И е крайно време държавният изпит да заеме полагаемо място в процедурите за постъпване на работа като съдия, прокурор, следовател. В момента значението на държавните изпити е пренебрежимо малко – само при възникване на теоретична ситуация последният в класирането да има еднакъв бал със следващия кандидат (в още по-незабележима роля са и оценките от семестриалните изпити).

б) командироване;

Проблемът с масовото командироване на съдии, прокурори и следователи има за свой първоизточник проблема със забавените атестационно-конкурсни процедури. Това е първопричината на нещата.

И този проблем може много удобно да се използва именно в контекста на съдийската, прокурорската или следователската независимост. Защо? Защото командироването в по-високо йерархично ниво на първо място е съпроводено с по-висок престиж. На второ място, по-високо е трудовото възнаграждение предвид наличие на големи разлики (на това ще се спра по-долу). На трето място, обемът на положен труд е по-малък.

Обаче: командировката по всяко време може да бъде прекратена. Именно тук откриваме грандиозна опасност за независимостта на прокурорите и следователите. Тази надвиснала опасност е превъзходен инструмент за влияние. Всъщност инструментите за влияние на тази плоскост, при това не само в съдебната система, са три: а) полагане на труд в условия на командироване по-високо в административната йерархия; б) полагане на труд в условия на временно заемане на длъжност, особено управленска; в) полагане на труд в условия на изтекъл мандат, особено при вземане на важни кадрови решения. Споделям тук пред Вас непоколебимата си увереност в това, което пиша. (В министерството на вътрешните работи това също е нетърпимо положение, защото почти не съществува ръководна длъжност, която да не е заета от временно назначен на нея, вместо титуляр).

Ето защо не намирам за нужно да излагам подробни аргументи за негативната роля от прилагането на института на командироването на магистрати. До този инструмент трябва да се прибегва само в краен случай – такава е и автентичната законова идея. Това трябва да е изключение. *Единственият смислен начин за преодоляване на проблемите с командироването и откомандироването, а по този начин и със засягането на независимостта на магистрата, е „отпушването“ на конкурсно-атестационните процедури.* Разбира се, биха могли да се предложат и други „дребни“ решения, но всичко това е второстепенно упражнение. Командироването следва да се ползва единствено като начин за преодоляване на кадровия дефицит в отделни органи на съдебната власт, а не и като санкция или възнаграждение за определено поведение. В по-горно ниво следва да бъдат командировани магистрати от непосредствено по-ниското ниво, освен ако в него няма желаещи да бъдат командировани. За тази цел свободният щат следва да се обявява в сайта на ВСС и съответната колегия да извършва подбор сред желаещите, като изхожда от оповестени принципни стандарти. Нека се помни, че командироването означава и преразпределяне на делата и преписките върху друг прокурор или следовател, а това от своя страна означава ново запознаване с материалите и забавяне на процесуалните решения.

Няма да се спирам на неестественото практическо положение някои магистрати да са командирвани безсрочно, а други – в рамките на шест месеца за календарна година, предвид различни правни режими в различни времеви периоди, и т. н., и т. н. При наличие на воля у членовете на ВСС, съпроводена с целенасочени усилия, този фундаментален проблем може да се преодолее в разумен срок.

в) управление и натовареност;

Ще диференцирам подхода си при изложението на тази подточка в две направления: конкурси за административни ръководители в съответни йерархични нива в прокуратура и следствие; натовареност на прокурори и следователи и съответстващи възнаграждения. Пряко отношение тук към темата за управлението има и изборът на главен прокурор и председатели на Върховен касационен съд и на Върховен административен съд; на този избор ще се спра по-долу в изложението при мерките за повишаване на прозрачността и доверието.

При *конкурсите за административни ръководители в съответни йерархични нива в прокуратура и следствие* – налице е необходимост от усъвършенстване. Три акцента ще поставя тук. Първо, концепцията за работата на съответния административен ръководител, която е послужила за заемане на ръководен пост, следва периодично да бъде подлагана на обсъждане с оглед преценка дали се изпълнява. Второ, категорично трябва да се преодолее практиката за назначаване на заместник на административния ръководител в горестоящо ниво на прокурори от по-ниско ниво (например на зам.-окръжно или зам.-градско ниво от районно ниво). Това е заобикаляне на конкурсното начало, защото след освобождаването на заместник-ръководната административна длъжност съответният магистрат става редови магистрат в по-горното ниво. Това е масова практика, чието налагане следва да се преустанови. Трето, не виждам причина за наличие на законов разнбой: кандидатите за административни ръководители на съд се изслушват от общото събрание на съответния съд; прокурорите и следователите при съответната прокуратура могат да изразят становище за кандидата за административен ръководител (чл. 194а, ал. 7 ЗСВ). Законова корекция трябва да позволи провеждане на общи събрания по този повод и сред прокурорите и следователите. По темата за конкурсите за административни ръководители полезна роля би изиграл и Компетентностният модел на ръководни длъжности в съдебната система (част шеста, посветена на административното ръководство), разработен от министерството на правосъдието.

Що се отнася до *натовареността и възнагражденията на прокурорите и следователите* – неравномерност тук е налице. Решение

може да се потърси чрез прехвърляне на незаети щатни бройки от по-малко натоварените прокуратури чрез процедурата по чл. 194, ал.1 ЗСВ – намаляване числеността на броя на заетите длъжности в по-малко натоварените прокуратури, разкриване на съответни длъжности в друг равен по степен орган на съдебната власт и преназначаване на тях на прокурори и следователи без конкурс. (Може да бъде поставен въпросът и за необходимостта от оптимизиране на щатната численост на Върховната касационна прокуратура и на някои от апелативните прокуратури). Тук обаче трябва да се действа внимателно, процедурата по чл. 194, ал. 1 ЗСВ ще се провежда въз основа на обективен и универсален критерий. Решенията за всяко преместване по чл. 194, ал. 1 ЗСВ следва да бъдат мотивирани с изрично посочване кои длъжности се закриват или намаляват, защо и по какви критерии е направен изборът между кандидатите (комплексна оценка, стаж). Може да се разработи отделен механизъм за балансиране на натовареността в прокуратурите при наличие на такава реална потребност, основан на обективни критерии относно прагове на натовареност, публично обявени свободни места и състезателна процедура, отворена за всички магистрати с еквивалентен ранг и съответен стаж. Необходимостта от това следва от анализа на резултатите от прилаганите понастоящем Правила за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател, приети от ПК на ВСС с решение по Протокол № 47 от заседание, проведено на 20.12.2023 г. И друго: повече прокурорски помощници следва да бъдат насочвани към звената с по-голяма натовареност.

Да погледнем и Доклада за прилагането на закона и за дейността на прокуратурата и на разследващите органи през 2025 г. (с. 104 и сл.). Средната дневна *натовареност* в районните прокуратури е 3,88 и значително надхвърля определената в Правилата на ВСС норма за натовареност (2 акта/действия с тежест единица). Същевременно разликата в среднодневната натовареност на един прокурор в най-натоварените и съответно в най-малко натоварените районни прокуратури е повече от двукратна. Обратно, при окръжните прокуратури средната дневна натовареност от години е под нормата, определена в Правилата на ВСС, като и при тях, дори да не бъдат взети предвид данните за военно-окръжните прокуратури, са налице значителни разлики, например натовареност 1,00 за ОП – Ямбол и 1,90 за ОП – Велико Търново. Въвеждането на цифрови критерии за оценка на натовареността в практиката често води до създаване на изкуствена натовареност чрез изготвяне на ненужни актове и до разход на време и ресурси за броене и отчитане на извършваните дейности. Необходимо е да се направи оценка доколко е налице полезен ефект от правилата за измерване на натовареността и да се прецени дали да бъдат включени в показателите за

натовареността допълнителни действия и да се променят коефициентите за измерването или да се измерват само крайните резултати от дейността – приключени досъдебни производства, изпълнени съдебни поръчки, приведени в изпълнение присъди и др.

При *възнаграждения* – известна е на магистратите и на министрите на правосъдието наложилата се практиката възнагражденията за положен труд в четирите нива на съдебната власт (районно, окръжно, апелативно, върховно) да се увеличават периодично с еднакъв процент. Последницата е негативна: поетапно „разтваряне“ ножицата на възнагражденията и увеличаване на диспропорцията. Това задължително трябва да се преодолее чрез прилагане на практиката възнагражденията да се увеличават с еднаква за всички магистрати сума или поне с различен процент за различните йерархични нива. Това ще има и друга благоприятна последица – сегашните големи разлики във възнагражденията привличат по-голям интерес за участие в повишителни конкурси; докато по-малките разлики ще доведат до по-малко участници в повишителните конкурси и от тук – до по-бързото им приключване.

г) дисциплинарна дейност.

Прокурорската колегия следва да реагира и предприема дисциплинарни мерки винаги, когато констатира нарушения, защото липсата на своевременна реакция създава усещане за недосегаемост у нарушителите и демотивира останалите прокурори и следователи, които съвестно изпълняват своите задължения. Някои данни за дейността на Инспектората към ВСС през последната година открояват *мерки* за обсъждане: а) ясни и кратки срокове за произнасяне по сигнали и жалби, с публичен отчет за причините при просрочие; б) инициране на законодателни изменения относно сроковете на дисциплинарните производства и отделните им етапи; в) координация между Прокурорската колегия и ИВСС при обмен на информация за системни рискове, без да се засяга независимостта на всеки орган. Внимателно следва да се обсъдят *давностните срокове* по чл. 310, ал. 1 ЗСВ: дисциплинарно производство се образува със заповед, съответно с решение, на наказващия орган в срок до една година от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението. Бих предложил известно удължаване на тези срокове (в рамката от половин до една година) – от една страна: с оглед преодоляване на злоумишлена преграда при съзнателно бавене, от друга страна – давностните срокове не може да са и прекалено дълги.

Особено внимание заслужава отграничаването на дисциплинарното нарушение от упражняването на правомощия по вътрешно убеждение. Дисциплинарната отговорност не може и не следва да бъде ангажирана заради изводите на прокурора или следователя по фактите и по правото в

конкретно производство, нито заради забавяния, които не се дължат на тяхното процесуално поведение, в противен случай дисциплинарният механизъм се превръща в средство за косвен контрол върху съдържанието на процесуалните актове. Това разграничение има смисъл единствено ако е последователно поддържано и в практиката по образуване на дисциплинарни производства, включително при преценката кои сигнали и проверки водят до такова производство и кои – не.

IV. Висш съдебен съвет: мерки за повишаване на прозрачността, отчетността, доверието

Атестат за работата на новия състав на ВСС ще бъдат бъдещите *процедури за избор на главен прокурор, председател на Върховния административен съд и председател на Върховния касационен съд*. Първите две измежду изброените процедури са на дневен ред от самото конституиране на новия персонален състав на ВСС. Прозрачността, отчетността и доверието към Висшия съдебен съвет – това всъщност е неговият обществен, публичен облик – до голяма степен се градят върху тези три процедури. Негативите от предишни подобни казуси се отразиха дълготрайно върху доверието към ВСС. По този повод не бих желал да бъда многословен. Важно е в рамките на съществуващите законови нормативни условия тези процедури да демонстрират честен подход, изграден върху формулиране на ясни мотиви при предложения за кандидатиране, предлагане от страна на кандидатите на проверими и конкретни писмени концепции (с минимален обхват на съдържанието, определен от ВСС – по силата на изрична норма), провеждане на публично изслушване с критична нагласа за въпроси, отговори и обобщения. Несъмнен принос би имало наличието на конкуренция.

Инак, погледнато по-обобщено, доверието в Прокурорската колегия на ВСС се изгражда не с еднократни действия, а с последователна практика на прозрачност, предвидимост и отчетност при упражняване на правомощията ѝ. Публичността трябва да обхваща не само крайния резултат от едно решение, а и основанията, критериите и целия процес, довел до него – само така решенията на Колегията биха били проверими, а не просто обявени. Необходимо е да бъде осигурен лесен и систематизиран достъп до материалите от заседанията на Колегията – дневен ред, доклади, решения и резултати от гласуванията, поддържани в постоянен и лесно разбираем архив. Прозрачност без достъпност на информацията остава формална. Прозрачността и отчетността не бива да се разглеждат като формално изпълнение на задължения за публичност, а като ефективен механизъм за контролируемо, мотивирано и предвидимо упражняване на правомощията на Прокурорската колегия, насочен към укрепване на доверието както на обществото, така и на самите магистрати.

Кадровите процедури – конкурси, назначения, атестиране, избор на административни ръководители – следва да се провеждат по предварително известни критерии, а решенията да бъдат мотивирани по начин, който позволява да се проследи реалното им прилагане. Тук се включва и въпросът за практиката на продължително назначаване на изпълняващи функциите ръководители: когато тя се превръща в траен модел на управление вместо в изключение, се създават условия за зависимост и неформално влияние. Затова е необходимо конкурсните процедури за административни длъжности да имат ясни срокове за приключване, а изпълняването на функции да остава временна и ограничена мярка.

Отчетността трябва да бъде постоянна и измерима, а не да се изчерпва с публикуване на решения. В началото на мандата Колегията следва да определи ясни приоритети и цели, а изпълнението на същите да се представя периодично и публично, така че дейността ѝ да може да се проследява и контролира не само на базата на взетите решения, но и на постигнатите резултати.

Необходимо е устойчиво взаимодействие с прокурорската и следователската общности – чрез регулярни срещи в различни съдебни райони, консултации и работещи механизми за обратна връзка. Проблемите, поставяни от магистратите, следва да бъдат систематизирани и да получават конкретен институционален отговор, а не да остават без последствие.

Следва да бъде осигурена последователна публична комуникация с обществото и медиите – точна, своевременна и разбираема информация за дейността на Колегията, а при въпроси от значим обществен интерес – представяне на проверими факти и ясно обяснение на основанията за предприетите действия, без това да засяга опазването на следствената тайна.

Необходимо е да съществува реален и защитен канал за сигнали от прокурори и следователи за оказан натиск или за нередности при кадрови решения, с гаранции срещу ответна репресия – без такава защита изискването за прозрачност остава декларативно.

Отношение към настоящата част от концепцията има и въпросът за публикуването на тези от вътрешноведомствените актове, които пряко засягат права на участниците в наказателното производство. Известни са Решение № 7311 от 16.12.2020 г. по адм. дело № 6909/2020 г. на АССГ и последвалото допълнение на чл. 138, ал. 1, т. 6 ЗСВ, касаещи издаването от главния прокурор писмени инструкции и указания относно дейността на прокуратурата. Административните ръководители на отделните прокуратури в пределите на своите правомощия издават заповеди, някои от които поради предмета си в отделни свои части *de facto* представляват непубличен нормативен акт, регламентиращ права и задължения на лица,

които не са служители на съответните прокуратури. Евентуално официално оповестяване на някои от тези вътрешноведомствени актове също би допринесло за прозрачността и доверието в прокурорската институция.

V. Прокурорите и следователите: необходима защита на тяхната независимост срещу неправомерно политическо, икономическо, институционално или вътрешносистемно влияние

Принципът на случайния подбор по чл. 9 ЗСВ е основополагащ за всички органи на съдебната власт, но в прокуратурата неговото практическо прилагане търпи съществено повече изключения, отколкото в съдилищата – дежурства, специализация, командироване, отсъствия, а в редица случаи и последващо изменение на първоначалното разпределение. Липсва обаче единен и проверим ред, по който да бъде документирано и мотивирано всяко отклонение от случайния подбор, както и всяка последваща промяна на наблюдаващия прокурор по вече образувано производство. Именно тази последна хипотеза представлява най-прекият и същевременно най-слабо регламентираният вътрешносистемен канал за въздействие, доколкото позволява промяна в процесуалния подход по делото, без това да изисква каквато и да е мотивирана процесуална форма. *Необходими са както организационни, така и технически гаранции срещу намеса в системата за случайно разпределение* – особено по делата със значим обществен интерес – включително периодичен одит на разпределението, неизменяемост на електронния запис и последващ статистически анализ на отклоненията на ниво апелативен или окръжен район.

Специфичното положение на следователите изисква самостоятелно разглеждане. Съгласно чл. 197 НПК *указанията на прокурора до разследващия орган са задължителни и не подлежат на възражение* – разрешение, което е процесуално обосновано с оглед ръководната роля на прокурора, но същевременно оставя следователя без институционален механизъм за изразяване на несъгласие, включително когато указанието засяга неговата професионална оценка за необходимостта и достатъчността на действията по разследването. Считам, че този въпрос заслужава принципно обсъждане, включително относно възможността несъгласието да бъде отразявано по делото, без това да засяга задължителността на указанието.

На следващо място, *значителна част от разследващите органи са структурно подчинени на орган на изпълнителната власт*, като кариерното им развитие, атестирането и ресурсното им обезпечаване се

осъществяват извън системата на съдебната власт. Това създава двойна зависимост, чиито последици се проявяват не толкова в конкретни указания, колкото в наличния ресурс, приоритетите и бързината на разследването. В същата посока стои и необходимостта от ясна регламентация на отношенията с други институции – МВР, ДАНС, НАП, КПК и пр. – така че методическото и оперативното взаимодействие да не се превръща в сфера за неформално влияние върху хода на конкретно разследване. Прокурорската колегия следва да има ясно формулирана позиция по тези въпроси, включително при обсъждане на законодателни изменения, засягащи статута на разследващите органи.

Защитата от политическо влияние изисква не декларации, а ясно очертани институционални граници. Необходимо е Прокурорската колегия да формулира и публично да поддържа ясна позиция относно допустимите форми на взаимодействие между прокуратурата и органите на законодателната и изпълнителната власти, включително относно исканията за предоставяне на информация по конкретни дела, така че отделният прокурор да не бъде поставян в положение сам да отстоява институционалните и нормативни граници. Колегията следва да разполага и с работещ механизъм за публична подкрепа на магистрат, подложен на натиск чрез изявления на държавни институции или партийни структури, при стриктно зачитане на следствената тайна.

Отделен, но не по-малко съществен аспект е *бюджетното взаимодействие с изпълнителната власт*. Необходими са ясни правила и публичност, които изключват възможността ресурсното обезпечаване на прокуратурата – като цяло или по отделни звена – да бъде обвързвано с резултати по конкретни дела от обществен интерес. Скрытият натиск чрез бюджета е толкова по-опасен, колкото по-трудно е да бъде документиран.

Комуникацията по *делата със значим обществен интерес* следва да се осъществява по единен ред и от определени за това лица, при стриктно спазване на чл. 198 НПК, а не да зависи от способността на отделния прокурор да реагира на публични твърдения. Реакцията при засягане на доброто име на магистрат следва да бъде своевременна и конкретна – с посочване на проверими факти, а не чрез общи заявления в защита на независимостта.

Икономическото влияние рядко се проявява пряко. Много по-често то приема формата на постепенно натрупвани връзки – участие в обучения, форуми и инициативи, финансирани от заинтересовани лица, странична дейност, съвместяване на функции, лични и семейни имуществени отношения. Необходими са по-строги и съдържателни, а не формални проверки по декларациите за имущество и интереси, включително при производства с участие на икономически субекти, както и ясни и публично известни правила относно участието на прокурори и следователи или техни близки в дейности, финансирани от външни източници.

Декларирането на конфликт на интереси следва да се разглежда като нормален професионален стандарт, а не като изключение.

Заслужава обсъждане и въвеждането на *период на изчакване* след освобождаване от длъжност – ограничена във времето забрана за преминаване на прокурори и следователи, осъществявали правомощия по определени производства, към работа за страни по същите производства.

Същевременно следва да се има предвид, че недостатъчното и непредвидимо ресурсно обезпечаване – включително по отношение на възнагражденията и условията на труд – само по себе си представлява предпоставка за уязвимост.

Вътрешносистемното влияние се проявява най-често не чрез указания, а чрез очаквания. Ограничаването на неформалните мрежи на зависимост изисква не само публичност на критериите при повишаване и при избор на административни ръководители, но и периодична ротация на съставите на комисиите, участващи в конкурсните процедури, както и последователно прилагане на правилата за отвод в тях.

Полезен инструмент би бил *периодичният анализ на анонимизирана статистика за резултатите по видове производства*, насочен към установяване на необичайни отклонения – например рязка промяна в изхода на делата на конкретен прокурор или на конкретно звено след смяна на административен ръководител. Подобен анализ няма и не следва да има санкционен характер – неговата ценност е в ранното идентифициране на рискови модели. Необходимо е също така прокурорите и следователите, подложени на продължителен вътрешен натиск, да разполагат с достъп до поверителна професионална и психологическа консултация, без това да се отразява по какъвто и да било начин на атестирането или на кариерното им развитие.

Производства срещу високопоставени длъжностни лица съчетават всички разгледани рискове едновременно. Намирам за оправдано обсъждането на допълнителни гаранции при възлагането на такива дела, при преценката на основанията за отвод и при упражняването на йерархичен контрол, доколкото рискът от институционален натиск по тях е обективно завишен.

Отделно от защитата срещу институционален и политически натиск стои въпросът за *личната сигурност*. Прокурорите и следователите, и в частност тези от тях, работещи по дела за организирана престъпност, както и техните близки, следва да разполагат с функциониращ ред за оценка на риска и за предприемане на мерки за защита, който да се задейства своевременно, а не след настъпване на инцидент.

Програмите на *Националния институт на правосъдието* следва да включват самостоятелен модул, посветен на разпознаването на различните форми на неправомерно влияние и на процедурите за реакция при тях, включително чрез анализ на конкретни случаи.

Накрая: всички изложени дотук констатации биха имали значително по-голяма тежест, ако се основават на систематично събирани данни. Необходимо е провеждането на периодично анонимно проучване сред прокурорите и следователите относно възприеманите форми на неправомерно влияние – външно и вътрешносистемно – чиито резултати да бъдат публично оповестявани и да служат като основа за конкретни мерки. Без такъв емпиричен фундамент обсъждането на независимостта остава на нивото на впечатления и неформални разговори, каквото положение само по себе си е индикация за проблем.

VI. Мерки за противодействие на зависимости, конфликт на интереси, нерегламентирано влияние, накърняване престижа на съдебната власт

Независимостта на прокурора и следователя е основна гаранция за законосъобразното и безпристрастно упражняване на функциите им, а ролята на Прокурорската колегия не може да се изчерпва със заявяването на този принцип – тя трябва да осигурява работещи механизми за защита при опити за въздействие, независимо дали то идва отвън, или от самата система. Необходимо е да се усъвършенства редът за реакция при посегателство върху независимостта на магистрат. *Всеки прокурор или следовател трябва да разполага с достъпен и сигурен начин да сигнализира за натиск, а Колегията – да реагира своевременно и, при нужда, да предприема действия в негова защита.*

Особено внимание заслужават вътрешносистемните зависимости. *Не следва да бъде възможно кариерното развитие, атестирането, дисциплинарната отговорност, командироването и назначаването на административни ръководители да се превръщат в средство за натиск или за скрито санкциониране заради професионални решения на магистрат.* По отношение на командироването това означава то да се използва единствено по предназначение – по възможност със съгласието на засегнатия и с предварителното му изслушване, а не като инструмент за натиск, като в тази посока действащата уредба вече поставя писменото съгласие като общо правило.

Същият принцип на *предвидимост* трябва да важи и за *кадровите процедури* като цяло – ясни критерии, мотивирани решения и еднакво третиране на кандидатите, а при конкурсите за повишаване и преместване – и събеседване с незабавно оценяване, така че резултатът да не оставя съмнение за субективност. При избора на административни ръководители е важно да се търси и становището на самата прокурорска общност, а не решението да остава изцяло в рамките на Колегията.

Институционалната защита на независимостта е свързана и с осъществяването на *постоянен контакт с магистратите от всички нива*

— регулярни срещи по места, при които въпросите за натиск или зависимости могат да се поставят без опасност от негативни кадрови последици. Колегията следва да участва активно и публично в законодателния процес, когато се засягат статутът, правомощията и гаранциите за независимост на прокуратурата и следствието, като заема ясна и своевременна позиция, основана на професионална, а не конюнктурна оценка.

VII. Конкретен принос на кандидата (в работата на пленума на ВСС и на прокурорската колегия)

Разбирането ми за ролята на член на ВСС е, че тя не се изчерпва с участие в гласуванията по внесени предложения. Необходима е активна дейност във формулирането на политики, в съдържателното обсъждане на нормативни и организационни решения и — не на последно място — в проследяването на резултатите от тяхното изпълнение. Решение, взето веднъж, не следва да се приема за приключен въпрос — важно е дали то реално постига обявената си цел, а когато не я постига, Съветът трябва да е готов да коригира подхода си, вместо формално да отчита изпълнено задължение.

В работата на Пленума бих насочил усилията си към темите с *общо значение за цялата съдебна власт*: бюджета и ресурсното обезпечаване, дигитализацията, кадровата политика, професионалното обучение, натовареността, материалната база, както и законодателните промени, засягащи статута и независимостта на магистратите. По тези въпроси е необходима предварителна професионална оценка чрез експертни становища и реален диалог с органите на съдебната власт, а не решенията да бъдат вземани единствено въз основа на административна целесъобразност. Конкретно бих се ангажирал с работа в насока редовно публично представяне на изпълнението на бюджета в частта, засягаща прокуратурата и следствието, и с прозрачност относно приоритетите при разпределението на средства между отделните звена. Бих подкрепил и последователно ускоряване на дигитализацията — преди всичко стабилизирането и развитието на информационните системи на прокуратурата, свързани с отчитането на натовареността и с разпределението на преписките и делата, тъй като голяма част от проблемите в тази област произтичат именно от техните текущи ограничения.

Намирам за особено важно да се *укрепи взаимодействието между двете колегии по въпроси от общ интерес* — администриране, сигурност на данните, комуникация с обществеността — без това да означава намеса в самостоятелността и правомощията на всяка от тях. Различните практики по едни и същи въпроси в рамките на един и същ, макар и структурно

обособен орган, подкопават усещането за предвидимост, затова бих настоявал за уеднаквяване на подходите там, където естеството на въпроса го позволява.

В Прокурорската колегия конкретният ми принос би бил насочен към *отстояване на прокурорското самоуправление и независимостта на прокурорите и следователите*, съчетано с *подкрепа за прозрачни кадрови процедури и предвидими критерии за професионално развитие*. Практически това означава: участие в изработването на по-обективни и измерими критерии за атестиране и конкурси, основани на реални показатели за качеството на прокурорската и следствената работа, а не единствено на формални количествени показатели; отстояване на подхода решенията относно натовареността да се обвързват с методиките за нейното измерване по видове дела и прокуратури, вместо със субективна преценка, включително чрез преосмисляне на самите показатели там, където анализът на данните го налага; съблюдаване на по-строга дисциплина при заемането на административни длъжности от изпълняващи функциите чрез ограничаване на практиката на продължително командироване, приоритетно приключване на висящите конкурсни процедури чрез ясни срокове, в рамките на които съответната временна мярка да бъде прекратена.

Бих подкрепял *разработването на единни, ясни и предвидими правила навсякъде, където естеството на материята го изисква*, както и последователното им прилагане във времето. При решения с дългосрочни последици считам, че трябва да се преценява не само непосредственият им ефект, но и практическото им отражение върху работата на прокуратурата. Съществена, но често подценявана част от работата на ВСС, е именно последващият контрол върху изпълнението на приетите решения и готовността за коригиращи действия, когато резултатите не отговарят на поставените цели.

Като допълнителен принос бих предложил *по-тясна и редовна връзка между Прокурорската колегия и прокурорите и следователите по места* – чрез срещи по апелативни райони, консултации и системно събиране на информация за практическите последици от решенията на Съвета. По този начин кадровите, организационните и ресурсните въпроси ще могат да се решават не само въз основа на административни данни, но и при отчитане на непосредствените проблеми, които магистратите срещат.

Разглеждам Пленума и двете колегии като органи, които носят реална институционална отговорност за нормалното функциониране и независимостта на съдебната власт, а личния си принос виждам в търсенето на практически, а не декларативни решения, в поддържането на професионален диалог между отделните части на системата и в готовността основанията, целите и очакваните резултати от всяко решение

да могат да бъдат недвусмислено изложени и защитени както пред магистратите, така и пред обществото и пред държавните органи.

Накрая, извън гореизброеното и много конкретно по собствения ми принос: а) познанията ми върху наказателно-процесуалната наука ще бъдат благотворни при разработването и обсъждането на законопроекти в наказателно-правната област, например при промяна на родовата подсъдност на наказателни дела (това пряко се отразява върху натовареността на прокурорите и разследващите органи); б) индивидуалните планове за професионално развитие на прокурори и следователи са неразделна част от кадровото дело; формалното отношение към този фрагмент на кадровата дейност следва да бъде преодолян и тук мога да предложа конкретен принос предвид педагогическия ми опит („Индивидуалният план за професионално развитие на съдията, прокурора или следователя съдържа мерки за специфично обучение, за повишаване на неговата професионална компетентност и умения и преодоляване на недостатъци, които се определят в резултат на оценка на работата му в хода на атестационна, дисциплинарна или друга приложима по закона процедура, с негово съгласие или по негово искане“ – чл. 30а, ал. 3 ЗСВ); в) годишният доклад за прилагането на закона и за дейността на прокуратурата и на разследващите органи, внасян от главния прокурор ежегодно до 30 април пред пленума на ВСС, представлява платформа за оценка и генериране на съответни решения – тук също откроявам свой потенциален конкретен принос; г) „При установени в рамките на процедурата по атестирането специфични нужди или необходимост от подобряване на професионалните умения на атестирания съдия, прокурор или следовател, по негова инициатива или по предложение на помощните или постоянните атестационни комисии или служебно, Комисията по атестирането и конкурсите към съответната колегия на Висшия съдебен съвет разработва и прилага с участието на атестирания индивидуални планове за професионалното му развитие, чието изпълнение се подпомага от Националния институт на правосъдието“ (чл. 204а, ал. 5 ЗСВ) – академичният ми опит позволява проява на конкретен принос в този аспект; д) професионалният ми опит би бил полезен и по темите за взаимодействието между Висшия съдебен съвет, органите на съдебната власт и органите на изпълнителната власт по реда на чл. 370 ЗСВ; работата на Съвета за партньорство към ВСС; съгласуването на учебните програми към Националния институт на правосъдието с пленума на ВСС по реда на чл. 257, ал. 1 ЗСВ.

VIII. Други

а) *прокурорски помощници*. Институтът на съдебните и прокурорските помощници е полезен и следва да бъде запазен. Това не са

съдии, прокурори или следователи, но не са и типични административни служители – прокурорските помощници подпомагат прокурорите и административните ръководители в тяхната работа, на прокурорските помощници може да се възлага изготвянето на проекти на прокурорски актове (чл. 246а, ал. 2 ЗСВ). Това е и полезен инструмент за регулиране на натовареността на прокурорите, при това съсредоточен предимно в ръцете на прокурорската колегия към ВСС и административните ръководители. Ето защо е нелогично прокурорските помощници да се назначават по подобие на конкурсите за съдебни служители в процедурно отношение – чл. 245 ЗСВ. Конкурсната процедура тук трябва да е различна от процедурата за съдебни служители и в това отношение бих споделил свои градивни препоръки в бъдеще.

б) *съдебни служители.* Администрацията е неотменим компонент сред градивните елементи на добре функционираща съдебна система. При осъществяване на своите правомощия Висшият съдебен съвет, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, Националният институт на правосъдието и органите на съдебната власт се подпомагат от администрация. В органиграмата на прокурорската институция са включени около три хиляди щатни единици за административни служители. Не е необходимо тук да споделям нищо друго, освен категоричният извод за наличие на ниско заплащане за положения труд от страна на съдебните служители. Това може да бъде потвърдено от всеки административен ръководител, при това не само в прокуратурата и следствието. Тук сериозно увеличение на разхода за персонал е императивна задача. Защото в момента текучеството е огромно, липсват условия за подбор сред качествени кандидати, генерира се недоволство сред граждани, които контактуват с органите на съдебната власт, а и сред магистратското съсловие, и пр. Това е особено наболял проблем в градовете с по-висок жизнен стандарт.

в) *обучение на разследващи органи (и други служители) в други администрации:* Министерство на вътрешни работи, Агенция „Митници“ към МФ, Комисия за противодействие на корупцията. Тук ще бода по-обран и лаконичен предвид обстоятелството, че професионалното обучение на служителите е задължение на ръководствата на отделните административни звена. Все пак намирам за полезно прокурорската колегия да се включва по-активно (поне) в организирането на подобни обучения, особено сред звената, чиято длъжностна характеристика изисква провеждането на досъдебни производства по правилата на Наказателно-процесуалния кодекс (извън предметната компетентност на следователите). Иде реч за разследващите полицаи от МВР (в МВР се провеждат повече от 95 % от досъдебните производства), разследващите

митнически инспектори и разследващите инспектори от КПК. Но не само те: две групи действия по разследване могат да извършват и другите полицейски органи, митнически органи и органите на КПК (неотложните действия по чл. 212, ал. 2 НПК и следствените действия, които изрично са им възложени от съответен орган в рамките на водено досъдебно производство). Защо споделям тази своя идея? Защото качествено разследване по НПК се явява основна предпоставка за законосъобразно приключване на досъдебната фаза по наказателни дела и евентуално за добра перспектива пред обвинителната теза на прокурора пред съда. Без професионално добре подготвени разследващи органи прокурорската дейтелност е априори обречена на неуспех. Тук бих могъл да играя полезна роля, предвид обстоятелството, че нормативната уредба по НПК в това отношение е преимуществено мое дело като ръководство на работни групи, подготвяне на законопроекти, защита пред Парламент, първоначално обучение на прокурори и разследващи органи, прилагане на практика – през далечната 2010 г. (изменения на НПК от 28 май 2010 г.).

г) създаване на *Експертен съвет към ВСС*. Подобно консултативно тяло, включващо представители на научните и академичните среди, би изиграло полезна роля при формулиране на концептуални политики с оглед подобряване работата на отделните магистратски съсловия.

УВАЖАЕМИ НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Уверявам Ви отново в своето отговорно отношение към номинацията.

Без добра работа на ВСС по кадровата обезпеченост на съдебната система не може да се постигне справедливо правосъдие.

Без наличие на справедливо правосъдие не може да се постигне благополучие за гражданите.

Веселин Б. Вучков:

.....

м. септември 2026 г.

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 Г.

ДЕКЛАРАЦИЯ**ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗОХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС**

На

.....
Име, презиме, фамилно/

на длъжност

кандидат за

.....
цел на БСС, съгласен съвет

ДЕКЛАРИРАМ

15.9.2021

..... датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност цел на БСС следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпругески начала, и на ненавършили пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

<u>Име - собствено, бащино, фамилно</u>		ЕТН:	
<u>Име - собствено, бащино, фамилно</u>			
<u>Месторабота/</u>		Л. К. №	
<u>Длъжност/</u>		Изд. от	
		Постоянен адрес:	
		Телефон:	

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпругески начала:

Гражданство:

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

<u>Име - собствено, бащино, фамилно</u>		ЕТН:	

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
- и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКЛЗПД
- фактическо съжителство на съпругески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	<u>Име - собствено, бащино, фамилно</u>	ЕТН	Гражданство
1.	1	2	3
2.			
3.			

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

Декларатор:

/подпис/

Име на декларатора: собствено, бащино, фамилно	Месев Бочислав Ручков
---	-----------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имаше участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Ном по ред	Дружество	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Размер на дяловото участие	Таблица № 15
------------	-----------	-----------------------------	-------------------------------------	----------------------------	--------------

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Ном по ред	Дружество	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Участие	Таблица № 16
------------	-----------	-----------------------------	-------------------------------------	---------	--------------

1.3. Развиваше дейност като едноличен търговец:

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Предмет на дейност	Таблица № 17
------------	--------------------	-----------------------------	-------------------------------------	--------------------	--------------

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имаше участие в следните търговски дружества:

Ном по ред	Дружество	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Размер на дяловото участие	Таблица № 18
------------	-----------	-----------------------------	-------------------------------------	----------------------------	--------------

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Ном по ред	Дружество	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Участие	Таблица № 19
------------	-----------	-----------------------------	-------------------------------------	---------	--------------

2.3. Развиваше дейност като едноличен търговец:

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Предмет на дейност	Таблица № 20
------------	--------------------	-----------------------------	-------------------------------------	--------------------	--------------

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемашо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Предмет на договора	Таблица № 21
------------	---	-----------------------------	-------------------------------------	---------------------	--------------

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемашо публичната длъжност, има частен интерес:

Ном по ред	Трите имена на лицето	Нямаше нищо за деклариране.	☒	Област на дейност на свързаните лица	Таблица № 22
------------	-----------------------	-----------------------------	-------------------------------------	--------------------------------------	--------------

Дата: 13.10.18 г.

Декларатор: Индпис

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СМЕТНА ПАЛАТА

СМЕТНА ПАЛАТА		Промени
Вх. №	/	год.
/Попълва се служебно/		

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИМУЩЕСТВО И ИНТЕРЕСИ
ПО ЧЛ. 75, АЛ. 1, Т.2
ОТ ЗАКОНА ЗА СМЕТНАТА ПАЛАТА

Част I: ИМУЩЕСТВО

Досида за съответствие/несъответствие
/Попълва се служебно/

--

Име:

Веселин	Бориславов	Вучков
---------	------------	--------

Месторабота:

--

Длъжност:

--

Код:

--	--	--

/Попълва се служебно/

Контролно число:

--

в8.0.3h /Попълва се автоматично/

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 75, ал. 1, т. 2 от Закона за Сметната палата

- 1. Настоящата декларация се подава на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 от Закона за Сметната палата (ЗСП).
- 2. Декларацията се подава на електронен и хартиен носител по образец, утвърден от Сметна палата.
- 3. Образецът на декларацията е публикуван на интернет страницата на Сметна палата за ползване от декларатора.
- 4. Декларацията се попълва на електронен носител, след което се разпечатва на хартиен носител и се подписва от декларатора.
- 5. Лицата по чл. 74, ал. 1 от закона са длъжни да декларират пред Сметна палата своето имущество и интереси, имуществото и доходите на своите съпрузи/съпруги и ненавършилите пълнолетие деца, както и на лицата с които се намират във фактическо съжителство на съпругески начала в сроковете по чл. 78 от закона.
- 6. Лицата по чл. 74, ал. 1 могат да правят промени в подадените от тях декларации по чл. 75, ал. 1, т. 2 в едномесечен срок от подаването на съответната декларация в сроковете по чл. 78 от ЗСП.
- 7. Всяко лице има право на достъп до данните от Публичния регистър съгласно чл. 83 от ЗСП чрез Регистър на лица, заемащи публични длъжности на Интернет страницата на Сметна палата. Достъпът до данните се осъществява и по реда на Закона за достъп до обществената информация.
- 8. Лице по чл. 74, ал. 1, което не подаде декларация за имущество и интереси в законоустановения срок, носи административнонаказателна отговорност по чл. 134 от ЗСП.

Данни за декларатора: /Данните от колона 2 не се публикуват/

Вeselин Борислав Вучков	1	ЕГН:	2
/Име - собствено, бащино, фамилно/			
Местоработна	Иван. Седарет Седер	Л. К. №	
/длъжност/		Изд. от	
		Постепен	София,
		адрес:	
		Телефон:	

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпругески начала: /Данните от колона 2 не се публикуват/

1	Гражданство:	Българско	2
/Име - собствено, бащино, фамилно/			
ЕГН:			

Декларирам, че:
- съм във фактическа раздяла;
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство;
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 77, ал. 5 от ЗСП.

Декларатор: /подпис/

– фактическо съжителство на съпругески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
	1	2	3
1.			
2.			
3.			

Декларирам, че:

– не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

Декларатор: /подпис/

Име на декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Веселин Бориславов Вучков

ДЕКЛАРИРАМ:

ПРИ ВСТЪПВАНЕ В ДЪЛЖНОСТ		1	2	3
Следното имущество по чл. 77, ал. 1, т. т. 1-7 и т. 10 и за интереси в Част II на декларацията по т. 13-16 от ЗСП към датата на встъпването ми в длъжност		Прийдобитото имущество, получените доходи, дадени обезпечения и направените разходи по чл. 77 от ЗСП през предходната календарна година от 01.01 - 31.12.20 ____ год.		Следното имущество по чл. 77, ал. 1, т. т. 1-7 и т. 10 от ЗСП към датата на освобождаването ми от длъжност:
акт за встъпване: № п ____ / ____ 20 ____ г.		/длъжност/		или акт за освобождаване: № ____ / ____ 20 ____ г.
/месторабота/		/месторабота/		/месторабота/

Забележка: - Колоната 1 се попълва при встъпване в длъжност, като се изписват номер и дата на акта за встъпване. Не се попълват колоните 2 и 3;
- Колоната 2 се попълва, когато лицето подава ежегодна декларация до 15 май, докато лицето заема съответната длъжност. Не се попълват колоните 1 и 3;
- Колоната 3 се попълва при освобождаване от длъжност, като се изписват номер и дата на акта за освобождаване. Не се попълват колоните 1 и 2;

1. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещи права:										Нямам нищо за деклариране.		Собственик		Таблица № 1	
Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгънатата площ /кв.м./	Година на придобиване	Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	Цена на придобиване /лева/	Правно основание за придобиване	Промисъл на средствата			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13			
1.	апартамент	гр. София	София-град (Столична)	32		2009	Веселин Бориславов Вучков	1/1		20000 лв	покупка	собствена			
2.	апартамент - собственост право на ползване	гр. София	София-град (Столична)	103		2002	Веселин Бориславов Вучков	1/1		0 лв	покупка	собствена			
3.	къща с двор	с. Стрб	Коичиново	870		80 2022	Веселин Бориславов Вучков	1/1		15 000 лв	покупка	собствена			
4.	парцел	с. Стрб	Коичиново	1550		2021	Веселин Бориславов Вучков	1/1		0 лв	покупка	собствена			
5.															
6.															
7.															
8.															

1. а. Земеделски земи и гори:

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /лева/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име, собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.												
2.												

1. б. Чуждо недвижимо имущество:

Нямам нищо за деклариране.		☒	Година	Ползвател	Таблица № 1.2	
----------------------------	--	-------------------------------------	--------	-----------	---------------	--

Декларатор:

/подпис/

Име на Декларатора /собствено, бащино, фамилно/					Веселин Бориславов Вучков							
Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	на сключване на договора	Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	Цена по договор /лева/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.												
2.												

2. Прехвърляне на имот през предходната година:						Нямам нищо за деклариране.		Таблица № 2			
Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлятел		Цена на сделката /лева/	Правно основание за отчуждаване на имота		
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1.											

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков
--	---------------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /лв./	Година на придобиване	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствен, бащино, фамилно	ЕГН	Идентна част	
1.	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								10

2. Земеделска и горска техника:

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придобиване /лв./	Година на придобиване	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствен, бащино, фамилно	ЕГН	Идентна част	
1.	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /лв./	Година на придобиване	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствен, бащино, фамилно	ЕГН	Идентна част	
1.	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								10

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /лв./	Година на придобиване	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствен, бащино, фамилно	ЕГН	Идентна част	
1.	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв. /:

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /лв./	Година на сключване на договора	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствен, бащино, фамилно	ЕГН	Идентна част	
1.	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								10

Декларатор: /подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков
--	---------------------------

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчуждаването /лв./	Нямам нищо за деклариране.		ЕГН	Идеална част	Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	Прехвърляне			
1.	2	3	4	5		6	7	8

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков
--	---------------------------

III. Парични суми, в т.ч. влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв./, вкл. в чуждестранна валута

1. Парични средства - налични и по банкови влогове /депозити/ - общо над 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв./:

1.1. Налични парични средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 4

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно-стойност в лв.	Собственик		Транзход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
4	2	3	4	5	6	7
1.						
2						

1.2. Банкови сметки:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 5

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно-стойност в лв.	Титуляр на влога		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	111000	EUR		Веселин Бориславов Вучков				607452902344
2.	5000	EUR		Веселин Бориславов Вучков				607452902344
3.								14

2. Вземания над 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв./ и платежни инструменти на приносител, съгласно §1, т.7 от ДР на Валутния закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на взема-нето	Вид на валутата	Равно-стойност в лв.	Титуляр на вземането		Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕИЧ			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.									
2.									
3.									

3. Задължения на обща стойност над 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв./ и договорени лихвени проценти.

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 7

Ном. по ред	Вид на задължението	Размер на задължението	Вид на валутата	Равно-стойност в лв.	Титуляр на задължението		Правно основание за задължението, вкл. договорен лихвен процент	Към банки	Към физически и юридически лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕТН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	финансов лизинг	43215	BGN	43215	Веселин Бориславов Вучков		договор финансов лизинг		ОББ Интерлига ЕАД
2.									
3.									

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков
--	---------------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв., както и налични ценни книжки, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалути, ако общата им стойност надвишава 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв. /

Ном. по ред	Размер на вложението	Вид на вложението	Разно- стойност в лв.	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име, собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								
2.								
3.								

2. Ценни книжки и фин.инструменти по чл.4 от Закона за пазарите на фин.инструменти:

Ном. по ред	Вид на ценните книжки/финансови инструменти	Брой на ценните книжки/фин.инстр.	Поведение на инвест. последък		Емитент	Цена на придобиването /лв./	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Цена	и/или парична стойност			Име	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1.										
2.										

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Ном. по ред	Вид на дружеството	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седелище	Стой- ност на дяловото участие	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание	Произход на средствата
						Име	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Ном. по ред	Вид на дружеството	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седелище	Цена на отчужда- ването /лв./	Нямам нищо за деклариране.		Правно основание
						Име, собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/		Веселин Бориславов Вучков									
--	--	---------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1.											
2.											
3.											
4.											

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков
--	---------------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца.
Доходи извън тези за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв./

Намам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора лв./	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг/начала лв./
1	2	3	4
I. Остатък доход от:			
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи		
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от нами или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
II. Други доходи, извън посочените в т. I.			
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютнопроизводители		
2.			
3.			
4.			
5.			
III. Всичко:		0	0

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг/съпруга, лица при фактическо съжителство на съпругески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие: Намам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруга/та, лица при факт. съжителство на съпругески начала или ненавършилите пълн. деца	В полза на съпруга/та, лица при факт. съжителство на съпругески начала или ненавършилите пълн. деца
1	2	3	4	5	6	7
1.						
2.						

Декларатор:
/подпис/

Име на Декларатора		Веселин Бориславов Вучков	
/собствено, бащино, фамилно/			
3.			
4.			
5.			

Декларатор:
/подписи/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков
--	---------------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг/съпруга/, лица при фактически съжителство на съпругески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, които те не са платили със собствени средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Немам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном по ред.	Вид на разход	Размер на разхода	Вид на разхода	Разностойност в лева	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разход	В полза на съпруга, лица при факт съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн. деца	За чия сметка е направен разход
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро/съответстващата им стойност в лв./:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по т.2 в т.ч. в полза на лицата по чл. 77, ал. 4. от ЗОП, чиято еднократна стойност надхвърля 5 000 евро/съответстващата им стойност в лв./:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Информацията, подлежаща на деклариране се обработва единствено с цел проверка на декларираните обстоятелства и за превенция на корупцията.

Публикуването на информацията, подлежаща на деклариране чрез тази декларация се извършва в съответствие с изискванията, предвидени в Закона за Сметната палата и при спазване на Закона за защита на личните данни.

Дата: 24.09.2026 г.

Декларатор:

Подпис

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СМЕТНА ПАЛАТА

СМЕТНА ПАЛАТА	Промяна
Вх. № _____ / _____ год.	
/Попълва се служебно/	

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИМУЩЕСТВО И ИНТЕРЕСИ

ПО ЧЛ. 75, АЛ. 1, Т. 2

ОТ ЗАКОНА ЗА СМЕТНАТА ПАЛАТА

Част II: ИНТЕРЕСИ

Име:	Веселин Бориславов Вучков
ЕГН:	
Месторабота:	ДСС
Длъжност:	
Код:	
Контролно число:	Ция
v2.0e	/Попълва се автоматично/

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков	ЕГН:
---	---------------------------	------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:	Имам нищо за деклариране.	☒	Таблица № 15
--	---------------------------	-------------------------------------	--------------

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие
1.		

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Имам нищо за деклариране.	☒	Таблица № 16
---------------------------	-------------------------------------	--------------

Ном по ред	Дружество	Участие
1.		

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Имам нищо за деклариране.	☒	Таблица № 17
---------------------------	-------------------------------------	--------------

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1.		

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков	ЕГН:
---	---------------------------	------

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Ном по ред	Дружество	Нямам нищо за деклариране.	☒	Таблица № 18
1.		Размер на дяловото участие		

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Ном по ред	Дружество	Нямам нищо за деклариране.	☒	Таблица № 19
1.		Участие		

2.3 Развивам дейност като едноличен търговец:

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Нямам нищо за деклариране.	☒	Таблица № 20
1.		Предмет на дейност		

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	Веселин Бориславов Вучков	ЕГН:
---	---------------------------	------

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемашо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.		X	Таблица № 21
Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора	
1.			

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемашо публична длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.		X	Таблица № 22
Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица	
1.			

Дата: 24.09.2026 г.

Декларатор:
/подпис/